

Kahdeskymmenes sunnuntai helluntaista

Uskon ja epäuskon välinen raja

Tämä sunnuntai kutsuu meitä syventymään uskon ja epäuskon väliseen taisteluun. Sitä käydään jatkuvasti jokaisen kristityn sydämessä, milloin lievempänä ja milloin ankarampana. Usko ei ole ihmisen ponnistelua, vaan sydämen avautumista Jumalan asunnoksi ja Jumalan tunnustamista Jumalaksi. Epäusko puolestaan ei tunnusta Jumalaa Jumalaksi. Tässä kulkee uskon ja epäuskon raja.

Herran Jeesuksen Kapernaumin asunnossa pidetään seuroja. Väkeä on tupa aivan täynnä. Ovenkin edustalla on niin paljon ihmisiä, etteivät halvaantuneen kantajat pääse laisinkaan sisälle. Hätä keksii keinot. Kantajat kiipeävät katolle talon ulkopuolelta, repivät katon auki ja laskevat halvaantuneen paareilla kokoushuoneen keskelle. Seuraväkeä tapaus luultavasti sekä huvitti että ihmetytti. Herra Jeesus ei tapahtuneesta hätkähdä vaan sanoo halvaantuneelle: ”Poikani, sinun syntisi annetaan anteeksi.”

Ilmapiiri sähköistyy entisestään. Lainopettajat katsovat Vapahtajan ylittävän ihmisellä olevat valtuudet ja pitävät syntien anteeksiantamista Jumalan herjauksena. Tämän ymmärtämiseksi on tiedettävä, että Vanhan liiton lain mukaan anteeksianto edellyttää aina uhria. Ylimmäinen pappi sai vain kerran vuodessa astua kaikkeinpyhimpään uhraamaan itsenä, sukunsa ja koko Israelin puolesta. Tarkoin määrätyin menoin hän suoritti uhrin kaikkien vuoden aikana tehtyjen syntien tähden (vrt. 3. Moos. 16). Muutoin vain Jumala omasta aloitteestaan saattoi antaa synnit anteeksi niin kuin Jesajakin kirjoittaa: ”Mutta minä, minä itse pyyhin pois sinun rikkomuksesi oman itseni tähden enkä muistele sinun syntejäsi” (43:25).

Myrkkykäärmeet aiheuttavat pahaa tuhoa israelilaisten joukossa autiomaassa. Kansa nöyrytyy ja pyytää Moosesa rukoilemaan Herralta heille armahdusta ja apua. Mooses tekee vaskikäärmeen, panee sen tangon päähän, ja siihen katsovat jäävät eloon (4. Moos. 21:4-9).

Lainopettajien mielestä Herra Jeesus antaa syntejä anteeksi lainvastaisesti eli ilman uhria. Heidän mielestään Hän toimii siinä Jumalan asemaan asettuen. Vapahtaja tekee näille, Häntä sydämessään ankarasti arvosteleville vastakysymyksen: Kumpi on helpompaa, sanoa halvaantuneelle: Sinun syntisi annetaan anteeksi, vai sanoa: Nouse, ota vuoteesi ja kävele? Vastaus hänen kysymykseensä voi kuulua vain näin: Kumpainenkin on ihmiselle mahdotonta. Helppoa se on vain Jumalalle, joka voi sekä antaa synnit anteeksi että luoda uutta. Tämän jälkeen Herra Jeesus esittää valtakirjansa: ”Mutta, jotta te tietäisitte, että Ihmisen Pojalla on valta antaa maan päällä anteeksi, Hän puhuu nyt halvaantu-

neelle: Nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.” Tässä Vapahtaja ilmeisesti viittaa Danielin ennustukseen Ihmisen kaltaisesta, jolle annetaan ikuinen valta hallita kaikkia kansoja (7:13-14). Tämän vallan Hän sai siitä syystä, että Hän oli valmis uhraamaan itsensä, Hän synnitön, kaikkien syntisten, siis myös halvaantuneen, puolesta. Hän halusi tulla korotetuksi vaskikäärmeen tavalla kertakaikkiseksi uhriksi. Siksi Hänellä on sekä valta antaa synnit anteeksi että tehdä Jumalan luomistekoja. Hän on tosi ihminen ja tosi Jumala. Hänet tällaiseksi tunnustava uskoo, Hänen sanansa kyseenalaisesti jää epäuskoonsa.

Päivittäinen raamatunluku:

Ps. 78:1-7

Su: Jer. 17:14-17, Room. 4:17-25, Mark. 2:1-12

Ma: 2. Kor. 1:18-22 / 4. Moos. 21:4-9

Ti: Joh. 9:24-38 / 2. Kor. 1:18-22

Ke: Jes. 8:11-15 / 1. Joh. 5:4-6

To: Joh. 7:40-52 / Job 14:1-6

Pe: Hepr. 10:19-25 / Matt. 9:1-8

La: Jes. 5:18-23 / 1. Joh. 2:23-25

Virsirukous:

Näin lausuit, Herrani: Saat synnit anteeksi, saat olla turvattuna, uskossa autettuna. Näin ennen autoit muita, sairaita, kiusatuita.

Siis käännä puoleeni nyt rakkaat kasvosi. Minua älä heitä, vaan armollasi peitä. Oi Jeesus, rauhan annat ja taivaan iloon kannat.

478: 4, 5